

Pořídit, či nepořídit kamerový systém?

Kamerový systém nebyl, není a nikdy nebude univerzálním všelékem, řešícím automaticky všechny problémy přepravy koní! Pokud však toto zařízení bezvadně technicky funguje a jeho informace jsou bezchybně vyhodnocovány, stává se nenahraditelným preventivním prvkem chránícím nejen zdraví koní, a tím finance, ale zároveň zvyšuje důvěru převážených koní v bezpečnost a pohodlnost přepravy.

Pokud se monitoring používá správně, dokáže:

– Ušetřit finanční náklady za potenciální zranění koní během přepravy. Rizikové okamžiky jsou: zranění při nekoordinovaném lehnutí, rozbití hlavy při vzpínání, útoky koní na sebe navzájem, u přestárlých přepravníků propadnutí podlahy...

– Kromě zranění koně dokáže dále monitoring ušetřit peníze za případné poškození přepravníku, jestliže se ho kůň z různých důvodů rozhodl během přepravy znehodnotit. Jedná se zejména o kopání do zadní rampy nebo boků, hrabání, okusování interiéru, při lehnutí velmi častá reakce za každou cenu vykopat se ven, což má za následek částečnou nebo i úplnou destrukci nástavby + rozsáhlá zranění nejenom koně samotného, ale někdy i koně spolucestujícího atd. Většinu uvedených situací signalizuje kůň předem netypickým chováním. Tyto věty nemají za účel nahánět strach, pouze by měly přimět nerozhodné k investici do kamerového systému.

– Zcela nenahraditelnou funkci má kamera v případě nutnosti přizpůsobit jízdu maximálnímu komfortu koní, anebo při přepravě mladých a problémovějších koní.

U slušně vychovaných, zcestovalých zvířat by v podstatě ani monitoring být nemusel. Po letech praxe, mnoha tisících ujetých kilometrů s živým nákladem mnoho řidičů dokáže (na silnici bez nerovností) podle chování vleku a pohybů uvnitř naprosto přesně odhadnout, co se v daném okamžiku ve vleku děje. Každý by však dokázal jmenovat situace, kdy i zdánlivě bezproblémoví koně začali zlobit. Typickým příkladem jsou vedle sebe stojící koně, kteří se z nějakých pro nás nepostřehnutelných koňských pohnutek nesnáší. Majitel tvrdí, že jsou ohledně přepravy oba naprostí profíci, ale potom se nestačí divit, co ve vleku vyvádí. Je to jen jeden příklad z celé řady a rozpoznat tento problém a předejít mu již záleží na zkušenostech a citu přepravce.

Profesionálové by zcela nekompromisně měli být vybaveni kamerou. Stejně tak to lze doporučit všem, kteří občas vezou cizí, neznámé koně. Obecně řečeno: „Majitelé koní, cestujte jen s přepravou, kde budete mít svého svěřence pod vizuální kontrolou!“ I přesto se doporučuje, zvláště na delších trasách, udělat přestávku a zkontrolovat koně osobně. I sebedokonalejší monitoring totiž nemusí ukázat úplně všechno.

Pavel Čechovský

www.prepravakoni.cz